

ВІЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

№

15.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 22-го Февраля — 1846 — Wilno PIĄTEK, 22-go Lutego.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 15 Февраля.

Высочайшими Грамотами, данными въ Палермѣ, 21-го и 27-го Ноября, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами: Ордена Св. Анны 1-й степени, состоящій при Его Императорскомъ Высочествѣ, Главномъ Начальникѣ Военно-Учебныхъ Заведеній, Попечителѣ Воронежскаго Михайловскаго Кадетскаго Корпуса, Генераль-Маіоръ Черниковъ, и Ордена Св. Станислава 1-й степени, Генераль-Маіоры: Начальникъ Штаба Гренадерскаго Корпуса, Катенинъ, и Владикавказскій Командантъ, Нестеровъ.

— Высочайшими Грамотами, 20-го Ноября, Генераль-Маіоры Королевско-Сицилійской службы: Командиръ Кавалерійской Бригады, Росси, и Командиръ Пѣхотной Бригады, Проніо, Всемилости-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 15-go Lutego.

Przez Najwyższe Dyplomata, dnia 21-go i 27-go Listopada, w Palermo wydane, Najłaskawiej mianowani zostali Kawalerami: Ord-ru Św. Anny klasy 1-jej, zostający przy Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI, Głównym Naczelniku Zakładów Wojenno-Naukowych, Kurator Michajłowski-go Korpusu Kadetów w Woroneżu, Jenerał-Major Czernikow, i Orderu Św. Stanisława klasy 1-jej, Jenerał-Majorowie: Naczelnik Sztabu Korpusu Grenadjerskiego, Katenin, i Komendant Władikaukazu, Nesterow,

— Przez Najwyższe Dyplomata, z dnia 20-go Listopada, Jenerał-Majorowie wojsk Królewsko-Sycylijskich, Dowódca Brygady Jazdy, Rossi, i Dowódca Brygady Piechoty, Pronio, Najłaskawiej mianowani zostali Kawa-

С М Ъ С Ъ.

Законы о хлѣбѣ въ Англіи.

По поводу начинающихся въ англійскомъ парламентѣ совѣщаній, по предложенію сэръ Робертомъ Пилемъ, проекту относительно хлѣбныхъ законовъ, которые уже такъ давно въ этой странѣ занимаютъ почти исключительно вниманіе правительства и публики, считаемъ не излишнимъ возобновить въ памяти вашихъ читателей этотъ предметъ, то есть, изложить содержаніе, направленіе и исторію этихъ законовъ.

Англійскіе хлѣбные законы, которые самими даже безпристрастными англійскими политиками и экономистами называются: злоупотребленіемъ выше всѣхъ злоупотребленій, не принадлежатъ къ тѣмъ первоначальнымъ ошибкамъ англійскаго законодательства, которыхъ много еще встрѣчается; напротивъ того, начало ихъ относится къ новѣйшихъ временамъ. Почти до окончанія минувшаго столѣтія отпускъ хлѣба изъ Англіи далеко превосходилъ количество привоза; не смотря однако на это, уже въ 1670 году признало необходимымъ установить охранительную пошлину въ пользу внутренняго земледѣлія, съ цѣлію улучшить его состояніе, и сдѣлать земледѣльческую промышленность главнымъ основаніемъ богатства страны. На сей конецъ запрещенъ привозъ иностраннаго хлѣба до тѣхъ поръ, пока цѣна пшеницы въ Англіи возвысится до 53 шиллинговъ (шиллингъ 30 коп. сер.) за четверть (94 гарнца); начиная съ этой цѣны, до 80 шиллинговъ, установлена пошлина въ 8 шил. съ квар-

ROZMAITOŚCI.

PRAWA ZBOŻOWE W ANGLII.

Przy rozpoczynających się w Parlamencie angielskim obradach nad wnioskiem Sir Roberta Peela, względem praw zbożowych, które już od tak dawna w tym kraju wyłącznie prawie uwagę publiczności i rządu zajmują, sądzimy iż pożądane będzie dla czytelników naszych, odświeżyć w pamięci ten przedmiot: treść, naturę i dzieje tych praw, cośmy już raz przed pięcią laty w piśmie naszym, podług najlepszych źródeł, pokrótce skreślili.

Prawa te, które sami bezstronni politycy i ekonomiści angielscy zowią: nadużyciem i nadużyciami; nie należą do owych pierwotnych błędów angielskiego prawodawstwa, których po dziś dzień tyle jeszcze zostaje; lecz owszem w nowszych dopiero czasach wzięły swój pierwszy początek. Do końca prawie przeszłego wieku, wywoz zboża z Anglii przewyższał znacznie ilość przywozu; mimo to wszakże, już w roku 1670 uznano za potrzebę ustanowić cło opiekuńcze na korzyść krajowego rolnictwa, ażeby stan jego podnieść i przemysł rolniczy uczynić główną podstawą pomyślności kraju. Zabroniono więc wprowadzać zagraniczne zboże, dopókiły cena pszenicy w kraju nie doszła 53 szylingów (szyling 2 zł. pol., za kwarter (94 garce nasze; odąd też do ceny 80 szylingów, naznaczono cło po 8 szyl. na kwarter od pszenicy zagranicznej; dopiero gdyby cena przeszła 80 szyl. przywóz obcego zboża miał być całkiem wolny. Na inne także gatunki zbóż nałożono stosunkowe cło, podług rozmaitych cen w kraju; że jednak pszenica stano-

вѣйше пожалованы Кавалерами Императорскаго и Царскаго Ордена Св. Станислава 1-й степени.

— Высочайшею Грамотою, 21-го Маября, Командиръ 1-й Бригады 2-й Гренадерской Дивизии, Генераль-Майоръ *Смиттенъ*, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Императорскаго и Царскаго Ордена Св. Станислава 1-й степени.

Почетный Членъ Демидовскаго Дома Призрѣнія Трудящихся, Коммерціи Советникъ *Пономаревъ*, желая выразить чувства вѣроподданническаго усердія и преданности, по случаю помолвки Ея Императорскаго Высочества Великой Княжны Ольги Николаевны съ Ею Королевскимъ Высочествомъ Наслѣднымъ Принцемъ Виртембергскимъ, предложилъ Демидовскому Дому Призрѣнія Трудящихся раздать на его счетъ 6 000 порцій пищи бѣднымъ.

Государь Императоръ, на всеподданнѣйшемъ докладѣ о семъ Шефа Жандармовъ, Генераль-Адъютанта Графа Орлова, въ 25-й день сего Января собственноручно написать соизволилъ: „искренно благодарить.“

Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ, въ случаѣ подачи Офицерами, уволенными изъ Строительнаго Отряда, просьбъ объ опредѣленіи ихъ вновь на службу въ Корпусъ Инженеровъ Путей Сообщенія, принимать въ этотъ Корпусъ не иначе, какъ съ пониженіемъ чина, въ которомъ состояли на службѣ.

Въ губернскихъ вѣдомостяхъ напечатано циркулярное предписаніе Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, на имя начальниковъ губерній, слѣдующаго содержания: „Въ городѣ Зубцовѣ, Тверской Губерніи, истреблено пожаромъ, въ Іюль 1845 года, 52 обывательскихъ дома, рядъ каменныхъ лавокъ и нѣсколько другихъ строеній. Убытокъ отъ пожара исчисленъ въ 90,913 рублей серебромъ.

„По представленію моему Комитету Г. Министровъ, Государь Императоръ, въ слѣдствіе Положенія онаго, Высочайше повелѣть соизволилъ: для оказанія пособія пострадавшимъ отъ пожара жителямъ, посредствомъ добровольныхъ приношеній, открыть повсемѣстную въ губерніяхъ подписку, съ назначеніемъ для оной годоваго срока.“

тера иностранной пшеницы; но если бы цѣна превзошла 80 шил., то дозволялся безпошлинный привозъ иностраннаго хлѣба. Также и всѣ другіе роды зерноваго хлѣба обложены пошлиною сообразно цѣнамъ въ Англіи; но такъ какъ пшеница составляетъ главную статью торговли привознымъ хлѣбомъ, то мы объ ней только и будемъ говорить.

Спустя сто лѣтъ послѣ этого, именно въ 1773 году, когда внутреннее земледѣіе дошло до высокой степени усовершенствованія и не нуждалось уже въ покровительствѣ, сдѣлано значительное ограниченіе въ вышесказанной таможенной системѣ, такъ что при цѣнѣ пшеницы въ Англіи въ 48 шил., привозъ ея изъ-за границы почти совершенно былъ свободенъ. Это продолжалось лѣтъ около 20; но въ 1791 году удалось владѣльцамъ земель опять стѣснить эту свободу торговли. Привозная пошлина до цѣны пшеницы въ 50 шил. опредѣлена въ 2½ шил.; а при цѣнѣ отъ 50 до 54 шил. понижалась до ½ шил. съ квартера.

Охранительная пошлина еще болѣе увеличена въ 1801 году. Плата по 24½ шил. съ квартера, осталась до цѣны въ 63 шил.; при цѣнѣ же въ 66 шил., пошлина уменьшалась до 2½ шил., и уже при цѣнѣ, превосходящей 66 шил., понижалась только до ½ шил. съ квартера. Но наступившее военное время до такой степени подняло цѣны на хлѣбъ въ Англіи, что съ 1805 до 1815 года тамъ платили за кварталъ пшеницы отъ 80 до 120 шил.; по сему привозъ иностраннаго хлѣба былъ совершенно свободенъ.

Вскорѣ однако по окончаніи войны, бывшая охранительная пошлина признана недостаточною, и парламентъ, по предложенію Г. Робинсона, — нынѣшняго лорда Рейпона, — утвердилъ законъ, по силѣ котораго привозъ иностраннаго хлѣба, хотя дозволенъ во всякое время, но этотъ хлѣбъ долженъ былъ оставаться въ магазинахъ (подъ такъ называемымъ Ко-

лерами Цесарско-Крѣлевскаго Ордена Св. Станислава классы 1-ей.

— Przez Najwyższy Ryp'omat, z dnia 21-go Listopada, Dowódzca 1-jej Brygady, 2-jej Grenadjerskiej Dywizyi, Jenerał Major *Smitten*, Najtąskawiej mianowany został Kawalerem CESARSKO KRÓLEWSKIEGO Orderu Św. Stanisława klasy 1-jej.

Członek Honorowy Demidowskiego Domu Przytulku pracujących, Radzca handlowy *Ponomarew*, pragnąc wynurzyć uczucia wiernego poddanego gorliwości i poświęcenia, z powodu zaręczyn Jęj CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEJ Xiężniczki OLGI NIROZAJEWNY z Jego Królewską WYSOKOŚCIĄ, Następcą Tronu Wirtembergskim, prosił Demidowski Dom Przytulku pracujących, o rozdanie na koszt jego, 6,000 porcyj dla ubogich.

Najjasniejszy CESARZ Jego Mość, na najpoddanniej-szem przełożeniu o tem Szefa Żandarmów, Jenerał Adju-tanta, Hrabi Orłowa, dnia 25-go b. m., własnoręcznie napisać raczył: „uprzejmie podziękować.“

JEGO CESARSKA Mość Najwyżej rozkazać raczył, ażeby uwolnieni z Budowniczego Oddziału Oficerowie, którzy podadzą prośbę o przyjęcie ich znowu na służbę do Korpusu Inżynierów Komunikacyi Dróg, przyjmowani byli do Korpusu nie inaczej, jak z poniżeniem rangi, w której zostawali na służbie.

W Gazetach Gubernialnych wydrukowany okólnik P. Ministra Spraw Wewnętrznych do Naczelników Gubernii treści następującej: „W mieście Zubcowie, w Twerskiej Gubernii, w Lipcu 1845 roku pożar zniszczył 52 domy, szereg kram murowanych i kilka innych budowli. Straty przez ten pożar zrządzone podają na 90,913 rubli srebrem.

„Na uczynione przezemnie przedstawienie Komitetowi PP. Ministrów, Jego CESARSKA Mość, w skutek postanowienia tegoż Komitetu, Najwyżej rozkazać raczył: dla okazania wsparcia nieszczęśliwym pogorzeleom przez dobrowolne ofiary, otworzyć we wszystkich guberniach składki, które mają trwać przez rok jeden.“

wi zawsze główny artykuł przywozowego handlu zboża, o niej tylko mówić będziemy.

Wiekem później, w r. 1773, gdy już rolnictwo krajowe doszło do wysokiego stopnia udoskonalenia i nie potrzebowało tak wielkiej opieki, umiarkowano znacznie powyższy systemat celny, tak, że przy cenie pszenicy w kraju 48 szyl., przywóz jej z zagranicy prawie był całkiem wolny. Trwało to lat około 20; albowiem w r. 1791 udało się właścicielom gruntowym zmniejszyć znowu tę swobodę handlu. Cło przywozowe aż do ceny 50 szyl. w kraju, naznaczono po 24½ szyl.; od ceny 50 do 54 szyl. cło zniżało się do 2½ szyl.; przy cenie zaś 54 szyl. spadało aż do pół szylinga za kwarter pszenicy.

Bardziej jeszcze podwyższono cło opiekuńcze w roku 1804. Opłata 24½ szyl. od kwarteru, pozostała aż do ceny 63 szyl.; przy cenie 66 szyl. zniżała się do 2½ szyl., a dopiero przy cenie wyższej nad 66 szyl., spadała do pół szylinga tylko za kwarter. Lecz następujące lata wojenne, tak dalece podniosły cenę zboża w Anglii, że od roku 1805 do 1815 za kwarter pszenicy płacono od 80 do 120 szyl.; przywóz więc zboża zagranicznego był zupełnie wolny w tym czasie.

Ale wnet po skończeniu wojny, dotychczasowe cło opiekuńcze uznano za niedostateczne, i Parlament, na wniosek P. Robinsona (dzisiejszego Lorda Ripon) uchwalił prawo, mocą którego, przywóz zboża zagranicznego został wprawdzie w każdym czasie dozwolony, ale to zboże dopóty powinno było zostawać w składach pod zamknięciem, (tak zwanym *Zamkiem Królewskim*), dopóki albo go wła-

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція

Парижъ, 12 Февраля.

На засѣданіи палаты перовъ, третьяго дня, графъ Дарю предложилъ поправку къ первому параграфу постановленія касательно выдаваемыхъ, рабочихъ люмповъ, письменныхъ видовъ; поправка сія передана на разсмотрѣніе комиссіи. Палата депутатовъ утвердила того же дня первый параграфъ закона о поддѣлкѣ вина, коимъ постановлено, что продающій поддѣльное вино, съ примѣсью вредныхъ для здоровья человеческого вещества, подвергается тюремному заключенію отъ одного мѣсяца до двухъ лѣтъ, и платежу отъ 50 до 2,000 франковъ штрафа; а при употребленіи безвредныхъ веществъ, виновный подвергается тюремному заключенію, отъ шести дней до одного мѣсяца, и платежу отъ 16 до 300 франк. штрафа. Вино съ примѣсью вредныхъ веществъ выливается, а съ примѣсью безвредныхъ отсылается въ ботоугодный заводчикъ.

— Палата перовъ, продолжала вчера разсматривать проектъ закона, о письменныхъ видахъ рабочихъ люмповъ. Къ первому параграфу сего закона предложилъ поправку генералъ Пернетъ, кроме предложенной уже графомъ Дарю. Обѣ сіи поправки переданы въ комиссію которою сего дня представлено будетъ палатѣ докладъ съ заключеніемъ, чтобы поправки сіи были отринуты.

— Въ палатѣ депутатовъ, генералъ Жакмино хотѣлъ вчера прочесть проектъ свой объ увеличеніи числа офицеровъ и унтеръ-офицеровъ парижской національной гвардіи: но такъ какъ по причинѣ приключившейся болѣзни онъ не могъ прибыть въ палату, то вмѣсто его прочелъ сей проектъ г. Шассиронъ, предваривъ, что въ слѣдующую Субботу генералъ Жакмино лично объявитъ свое предложеніе. За симъ, военный министръ предложилъ проектъ постановленія, о назначеніи чрезвычайнаго кредита для Альжирии, на расходы 1845 и 1846 гг. Послѣ того, палата продолжала разсматривать проектъ постановленія о поддѣлкѣ вина. Г-въ Гарнонъ предлагалъ, чтобы назначеніи опредѣленныхъ первымъ параграфомъ закона, для виновныхъ въ поддѣлкѣ вина, примѣнены были и къ продавцамъ такого вина; но сему противились Г-в. Дюранъ-де-Роморантъ и Тевьеръ. Палата отвергнувъ сію поправку, утвердила еще, послѣ непродолжительныхъ преній, 2 и 3 параграфы сказаннаго закона.

ролевскими замками) до тѣхъ поръ, пока хозяева не вывозили его или обратно за границу, или пока цѣны пшеницы на англійскихъ рынкахъ не доходили до 80 шил. за кварталъ. Въ такомъ случаѣ находившійся въ магазинахъ хлѣбъ могъ быть продаваемъ на внутреннихъ рынкахъ.

Не смотря на это, цѣны на хлѣбъ понижались, такъ что въ 1822 году должно было смягчить систему запрещенія. Въ законахъ этого года, а еще болѣе въ законахъ 1827 года, находятся первые начала существующихъ нынѣ пошлинъ, увеличивающихся или уменьшающихся въ обратномъ отношеніи, сообразно возвышенію или пониженію среднихъ цѣнъ хлѣба. И такъ, на основаніи закона 1822 года, разрѣшенъ привозъ иностранной пшеницы, если цѣна оной въ Англіи достигнетъ до 70 шил. за кварталъ, съ пошлиною по 12 шил. даже до цѣны въ 80 шил.; но въ первые три мѣсяца такого состоянія цѣнъ, — только съ пошлиною въ 17 шил. Далѣе при цѣнѣ отъ 80 до 85 шил., — съ пошлиною въ 5 шил., но только въ первые три мѣсяца съ пошлиною въ 10 шил.; наконецъ при цѣнѣ выше 85 шил., — съ пошлиною въ 1 шилингъ.

Въ 1827 году Каннингъ предложилъ было билль о свободномъ привозѣ зерноваго хлѣба съ пошлиною въ 1 только шил., какъ скоро цѣна пшеницы поднимется до 70 шил.; но эта пошлина, при каждомъ пониженіи цѣны въ 1 шил., должна была увеличиваться. На основаніи одобренной добавочной статьи, предложенной лордомъ Веллингтономъ, законъ этотъ измѣненъ такимъ образомъ, что привозъ не прежде того долженъ быть дозволенъ, какъ цѣна въ Англіи достигнетъ до 66 шил., и притомъ съ пошлиною въ 9 шил. съ квартала.

Наконецъ въ 1828 году, во время министерства Веллингтона, предложенъ и принятъ имѣющій и донынѣ обязательную силу билль о зерновомъ хлѣбѣ

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA.

Paryż, 12 lutego.

Na onegdajszem posiedzeniu Izby Parów, Hrabia Daru przedstawił poprawkę do pierwszego artykułu prawa o xiążeczкахъ robotników, którą oddano kommissyi do roztrząszenia. Izba Deputowanych przyjęła tegoż dnia pierwszy artykuł prawa przeciw fałszowaniu wina. Artykuł ten stanowi, iż sprzedający wino fałszowane, jeżeli do tego użył materyałów zdrowiu szkodliwych, ma być karany więzieniem od miesiąca do lat dwóch, i zapłatą 50 do 2,000 fr.; w razie zaś użycia materyałów nieszkodliwych, kara więzienia ma trwać od sześciu dni do miesiąca, a kara pieniężna wynosi od 16 do 300 fr. Wino sfalszowane materyałami szkodliwymi ma być wylane; nieszkodliwe zaś będzie przesłane szpitalom.

— Wczoraj, Izba Parów zajmowała się dalszemi rozprawami o xiążeczкахъ robotników. Do artykułu pierwszego, oprócz Hr. Daru, przedstawił także poprawkę Jenerał Pernety. Obie oddano kommissyi, która, przedstawiając dziś Izbie sprawozdanie, ma żądać zarazem ich odrzucenia.

— W Izbie Deputowanych, wczoraj, Jenerał Jacqueminot miał odczytać swój wniosek o powiększeniu liczby oficerów i pod oficerów gwardyi narodowej Paryżkiej: ponieważ jednak słabość przeszkodziła mu znajdować się na posiedzeniu, przeto zastąpił go P. Chassiron, oświadczając zarazem, że w Sobotę, Jenerał sam rozwinie swój wniosek. Następnie, Minister wojny przedstawił projekt do prawa o udzielenie kredytu nadzwyczajnego dla Algieryi, na lata 1845 i 1846: poczem Izba roztrząsała dalej prawo o fałszowaniu win. P. Garnon proponował, aby kary zatwierdzone na fałszerzy 1-m paragrafem, zastosowane były i do sprzedających sfalszowane wino; ale oparli się temu PP. Durand de Romorantin i Tesnieres. Izba odrzuciła tę poprawkę, i po krótkich rozprawach zatwierdziła jeszcze 2-gi i 3-ci paragraf w mowie będącego prawa.

ścieciele nie wywieźli nazad za granicę, albo też cena pszenicy na targach angielskich nie doszła 80 szyl. za kwarter. W takim dopióro razie, złożone zboże mogło bydzъ przedawane na targach krajowych.

Pomimo to, ceny zboża spadały, tak, że w r. 1822 musiano znowu złagodzić systemat zakazowy. W prawie z tego roku, a bardziej jeszcze w prawie z roku 1827, znajduje się pierwszy początek cef teraz istniejących, podwyższających się lub zniżających w odwrotnym stosunku z podwyższaniem się lub zniżaniem średnich cen zboża. I tak, prawem z roku 1822 dozwolono przywozu obcej pszenicy, jeżeli cena jęj w kraju dojdzie 70 szyl. za kwarter, z opłatą cfa po 12 szyl. aż do ceny 80 sz., lecz w pierwszych trzech miesiącach tego stanu ceny z cefem 17 szyl. Dalęj przy cenie od 80 do 85 szyl. z cefem 5 szyl., w pierwszych tylko 3 miesiącach z cefem 10 szyl.; nakoniec przy cenie wyższej nad 85 szyl. z cefem 1 tylko szylinga.

W roku 1827 Canning wniósł był bil wolnego przywozu zboża z cefem 1 tylko szyl., skoro cena pszenicy dojdzie 70 szyl.; lecz cfo te, przy każdym spadnięciu ceny o jeden szyling, podnosić się miało o dwa szylingi. Przez dodatek Lorda Wellingtona, który przyjęto, prawo to zmieniłone zostało w ten sposób, iż przywóz nie pierwěj miał być dozwolony aż cena w kraju dojdzie 66 szyl. i to nie z mniejszēm cefem jak po 9 szyl. za kwarter.

W roku nakoniec 1828, za ministerstwa Wellingtona, wniesiono i przyjęto obowiązujący dotychczas Bill zbożowy (Korn-bill). Zboże obce nie jest nim właściwe zaka-

— Из Тулона отъ 5 Февраля пишутъ: пароходу *Vautour*, долженствовавшему выйти сегодня въ Альжиръ, дано по телеграфу знать, чтобы онъ обождалъ еще два два, и приготовился принять на палубу нѣсколько войска. Слышно, что пароходъ сей отвезетъ въ Филиппъ-Виль отрядъ войска, назначеннаго для усиленія колонны, пострадавшей близъ Сетифа. Въ скоромъ времени будутъ отправлены туда же и другія войска, кои будутъ квартировать въ окрестностяхъ нашего города, до перевезенія ихъ поочередно въ Альжиръ. Паровый фрегатъ „Ореноко“ выйдетъ, 10 числа, въ Альжиръ, съ корреспонденцією и отрядомъ въ 800 чел.

— Въ *Journal des Débats* сообщаютъ сегодня извѣстие, что принцъ Омальскій въ скоромъ времени отправится также въ Африку.

— Извѣстия полученные чрезъ Гавръ изъ Портъ-о-Пренса, отъ 1 го Января, сообщаютъ, что по причинамъ возникшихъ между президентомъ Пьерротомъ, и французскимъ генеральнымъ консуломъ Левассеромъ, недоразумѣний, послѣдній, снявъ 31 минувшаго Декабря, французскій флагъ съ консульскаго дома, прибылъ на фрегатъ *Thetis*. Кроме фрегата, въ гавани Портъ-о-Пренса находятся еще корветъ *Blonde* и пароходъ *Tonnere*.

— Изъ сравненія числа французскихъ и англійскихъ флотскихъ офицеровъ оказывается, что въ Англіи на каждый корабль приходится въ сложности по 7 офицеровъ, а во Франціи по 4½.

— Король подарилъ музею натуральной исторіи: 1 льва, 2 страусовъ и 3 газелей, присланныхъ Его Величеству отъ марокканскаго Султана въ подарокъ.

— Съ острова Бурбона уведомляютъ, что Мадагаскарская Королева, не перестаетъ враждебно дѣйствовать противъ Франціи и Англіи.

— Кардиналъ Латуръ д'Овернь выѣхалъ въ Римъ.

— Въ Марсели, зима была столь умеренна и кратковременна, что тамъ уже посѣли: зеленый горохъ, спаржа и другая зелень.

— Вчера разнесся слухъ, что министры, по совѣщаніи съ членами палаты, расположенными къ министерству, положили приостановить предложеніе проекта о назначеніи содержанія герцогу Немурскому.

— Г. Сенъ-При представилъ вчера проектъ на счетъ перемѣны рентовъ, въ коемъ требуетъ, дабы вырученнаго, вслѣдствіе этой перемѣны, сумма, обращена была въ пользу уменьшенія пошлины на соль.

13 Февраля.

Вчера, происходило засѣданіе совѣта министровъ, подъ предѣтельствомъ Короля.

(Korn-bill). Закономъ симъ не воспрещенъ собственнo привозъ иностраннаго хлѣба; но пошлина измѣняется въ обратномъ отношеніи съ цѣною: понижается при увеличеніи цѣны, и увеличивается при пониженіи оной. Такъ напримѣръ, если кварталъ пшеницы стоитъ отъ 62 до 63 шил., пошлина съ квартала иностранной пшеницы составляетъ 24½ шил. (8 пенсовъ). Съ каждымъ увеличеніемъ цѣны въ 1 шил., пошлина также понижается на 1 шил. до цѣны въ 68 шил., при чемъ пошлина полагается въ 18½ шил. При цѣнѣ въ 69 шил., пошлина назнач. въ 16½ шил. Первое возвышеніе этой цѣны въ 1 шил., повижаетъ пошлину до 13½ шил., второе до 10½ шил., третье до 6½ шил., четвертое же до 2½ шил. Наконецъ когда цѣна дойдетъ до 73 шил., пошлина должна ограничиваться только 1 шил. Пошлины на овесъ, ячмень и проч., установлены на этомъ же основаніи. Здѣсь должно упомянуть, что опредѣленіе количества пошлины производится по шестинедѣльной средней цѣнѣ на хлѣбъ.

Объ этой таможенной системѣ, извѣстный англійскій статистикъ Макъ-Куллохъ говоритъ слѣдующее: „При относительномъ числѣ нашего народонаселенія, до сихъ поръ мы никогда не могли покупать собственнаго зерноваго хлѣба по той цѣнѣ, по какой можно было получать оный изъ-за границы. Но такъ какъ слишкомъ стѣснительная пошлина недопускаетъ иностраннаго хлѣба на наши рынки, пока цѣна внутренняго не увеличится до чрезмѣрности, то изъ сего слѣдуетъ, что въ годы недостатка и неурожаевъ, цѣна эта дѣлается слишкомъ высокою, въ годы же изобилія, отпускъ хлѣба за границу не можетъ имѣть мѣста до тѣхъ поръ, пока цѣна его внутри не сдѣлается слишкомъ малою. Въ томъ и въ другомъ случаѣ пошлина эта равно вредна какъ для земледѣльцевъ, такъ и для прочихъ

— Z Tuluu piszą, pod datą 5-go lutego: „Parostatek *Vautour*, mający dziś odpłynąć do Algieru, otrzymał rozkaz telegrafem, aby opóźnił swój wyjazd o dni dwa, i przygotował się do zabrania wojska na swój pokład. Słychać, że statek ten powiezie do Philippeville oddział, przeznaczony dla kolumny, która tak znaczne straty poniosła pod Setif. Wkrótce odpłyną tam także i inne oddziały, które mają stać w okolicach naszego miasta, póty, póki nie kolej przewiezienia nie nadejdzie. Fregata parowa *Orenouque* odpłynie 10-go do Algieru: oprócz korespondencyi zabierze na swój pokład 800 żołnierzy.“

— *Journal des Débats* udziela dziś także wiadomość, iż Xiążę Aumale wkrótce odpłynie do Afryki.

— Wiadomości nadeszłe przez Hayre z Port-au-Prince, pod datą 1-go stycznia, donoszą, że w skutku nieporozumienia między Prezydentem Pierrot i francuzkim Konsulem jeneralnym P. Levasseur, ostatni, zdjął 31-go grudnia handerę francuzką z Konsulatu i sam wsiadł na fregatę *Thetis*. Oprócz tej fregaty, w przystani Port-au-Prince znajduje się jeszcze korweta *Blonde* i parostatek *Tonnere*.

— Z porównawczego przeglądu liczby oficerów okrętowych angielskich i francuzkich, pokazuje się, że w Anglii w przecięciu na jeden okręt przypada 7 oficerów, we Francyi zaś 4½.

— Król podarował dla muzeum historyi naturalnej zwierzęta, nadesłane mu w podarunku przez Cesarza Marokańskiego, a mianowicie lwa, dwa strusie i trzy gazelle.

— Z wyspy Bourbon donoszą, że Królowa Madagaskaru nie zaprzestaje kroków nieprzyjaznych przeciw Francyi i Anglii.

— Kardynał Latour d'Auvergne wyjechał do Rzymu.

— W Marsylii zima tak jest łagodna, że tam mają już karczochy, groch zielony i szparagi gruntowe.

— Wczoraj rozeszła się wieść, że Ministrowie, po radzie z członkami Izby, najbardziej gabinetowi przychylnymi, raz jeszcze postanowili odroczyć przedstawienie projektu o dotacyi.

— P. de St. Priest przedstawił wczoraj wniosek w przedmiocie przemiany rent, w którym żąda, aby fundusze, które skutkiem tej przemiany, wróca do dyspozycji rządu, użyte zostały na zmniejszenie podatku od soli.

dnia 13 lutego.

W dniu wczorajszym, odbywała się rada gabinetowa, pod przewodnictwem Monarchy

zane, ale cła zmieniają się w stosunku odwrotnym z ceną; spadają kiedy się cena podwyższa, podwyższają się gdy cena spada. I tak np.: gdy kwarter pszeniczny kosztuje 62 aż do 63 szyl., cło od kwarteru zagranicznej wynosi 24½ (8 pensów). Z każdym podniesieniem się ceny o 1 szyl. cło zniża się również o 1 szyl., aż do ceny 68, przy której cło jest 15½ szyl. Przy cenie 69 szyl., cło jest 16½ szyl. Pierwsze podniesienie się nad to ceny o 1 szyl., zniża cło do 13½ szyl.; drugie do 10½ szyl.; trzecie do 6½ szyl.; czwarte zaś do 2½ szyl. Nakoniec gdy cena dojdzie 73 szyl., cło wynosi tylko 1 szyling. Cła od owsa, jęczmienia, etc. urządzone są na tejże samej zasadzie. Tu należy wspomnieć, że oznaczenie ilości cła, dzieje się zawsze podług sześciotygodniowej średniej ceny zboża.

O tym systemacie celnym mówi sławny angielski statystyk Mac-Culloch: „Przy stosunkowej liczbie naszej ludności, nigdy dotąd nie byliśmy w stanie produkować zboża po tej cenie, po jakiejby je z obcych krajów można było sprowadzić. Gdy więc zbyt wielkie cło zamyka targi nasze obecnemu zbożu, dopóki cena krajowego sto unkowo zbyt wysoka się nie wzniesie; idzie zatem, że w latach niedostatku i nieurodzajów, cena ta wznosi się bardzo wysoko; w latach zaś obfitości, wywóz zboża za granicę, dopóty nie może mieć miejsca, dopóki chyba cena jego w kraju nazbyt nisko nie spadnie. W jednym i w drugim razie cło to równie jest szkodliwe dla rolników jak i dla innych klas ludu; dla pierwszych, iż staje się zawadą do wyprawienia zbytkowego zboża za granicę w latach obfitych; dla drugich, iż utrudnia przywóz w latach niedostatku. Oprócz tego, sam sposób w jaki się to cło oznacza i ustana-

— Палата депутатов собралась вчера, в полдень, в своих отделениях, для временного рассмотрения проектов закона относительно требуемых сумм: 1,000,000 фр. на тайные расходы и 300,000 фр. для богоугодных заведений. В некоторых отделениях прения были весьма жарки, преимущественно при выборах комиссаров. Оппозиция только в двух отделениях успела избрать своих кандидатов. В 8-м отделении избрали Г. Гавань большинством 19 голосов против 18, которые получил консервативный кандидат Эм Пулле. Во 2-м отделении оппозиционный кандидат Г. Айли, получил 20 голосов, тогда как Г. Латурнель, министерский кандидат, имел их только 17. Семь других комиссаров принадлежат к консервативной партии. Относительно предложения Маркиза Сень-При о перемещении 5-ти процентных рент, в отделениях сделано также постановление; четыре отделения, не смотря на сопротивление министра финансов, объявили себя в пользу публичного чтения оного в палате, что непременно и последует. Составлена также комиссия для рассмотрения проекта, требующего 300,000 франк. для богоугодных заведений.

— На сегодняшнем публичном заседании палаты депутатов, сперва маркиз Сень-При прочел свой проект на счет перемещения рент; рассмотрение сего проекта отсрочили до 23-го числа с. м. За сего президент, по согласию палаты, определил очередь проектам, должным поступить на рассмотрение в следующее заседание.

— На вчерашнем заседании палаты депутатов приняты, с добавочными статьями, проект закона против подделки вина, большинством 151 голоса против 88.

— Военный министр, г. де Молен-де-Сень-Тонь, объявил палате депутатов, что действующая армия в Алжире, состоявшая по 1-го декабря истекшего года из 96,381 чел., кроме полков из туземцев, оставлена будет и на текущий год в том же составе; но как на содержание войск в Алжире по бюджету назначено жалованья только на 60,000 человек, то министр потребовал прибавки 25,000,000 франков.

— С острова Мальты, от 5-го Февраля, уведомлять о прибытии туда Его Императорского Высочества Великого Князя Константина Николаевича, из Палермо. На другой день Его Высочество намеревался отплыть на восток.

классов народа; для первых, потому, что препятствует вывозу излишнего хлеба за границу, при хорошем урожае, для вторых, потому, что затрудняет привоз во время неурожая. Сверх сего, и способ взимания сей пошлины, весьма увеличивает опасность этого рода торговли. Если бы пошлина была постоянная, то купец, доставляющий хлеб, имел бы в виду одну только опасность: понижение цен; между тем как теперь он подвержен двойной, — именно: понижению цен и еще паразитическому с этим — увеличению пошлины. Для отстранения сего зла и для предоставления преимущества при ведении внутреннего земледелия, этот же сочинитель подал первую мысль о постоянных пошлинах, которую кабинет, партии вигов, лорда Мельбурна, а преимущественно тогдашний министр внутренних дел, лорд Джон Россель, в 1841 году, хотел привести в исполнение. Пошлина, которую он предлагал, должна была состоять с четверта пшеницы 8 шиллингов, — ржи 5 шил., — ячменя 4 шил., овса 3 шил. и проч. Этот проект, не смотря на протестацию общества всегда требующего совершенного уничтожения хлебных законов, почитался тогда либеральным мнением народа, но встретил непреодолимое сопротивление со стороны партии тори, требовавшей сохранения прежних законов, без всякой перемени, и руководимой преимущественно сэром Робертом Пилем.

И так, прежде чем проект министров поступил на рассмотрение парламента, сэр Роберт Пиль, на заседании нижней палаты 27-го Мая, предложил мнение, что „министры не пользуются доверием палаты.“ После продолжительных и жарких прений, баллотировка по сему предложению, последовала только 5-го Июня; 311 членов палаты объявило себя в пользу министров, а 312 против них. Торжествующий сэр Роберт Пиль,

— Изба Депутатов собралась вчерашней ночью в своих биорах, кончем временного разрешения проектов до права względem требуемых сумм: миллиона фр. на тайные выходы и 300,000 фр. для заведений добродетельных. В некоторых биорах были нader żyве разпрывы, мianowiec przy wyborach Komissarzy. Wszakże w dwóch tylko biurach udało się opozycji osiągnąć wybór swych kandydatów. W 8 m biurze wybrany został P. Havin większością głosów 19 przeciw 18, które otrzymał konserwacyjny kandydat, Em. Pouillet. W 2-m biurze kandydat opozycyjny, P. Ayliès otrzymał 20 głosów, gdy P. Latournelle, kandydat konserwacyjny, miał ich tylko 17. Siedmiu innych mianowanych Komissarzy należy do konserwatystów. Względem wniosku Margr. St. Priest o zmianę 5 proc. renty powzięto także w biurach postanowienie. Cztery biura, pomimo oporu Ministra skarbu, oświadczyły się za publicznym jego odczytaniem w Izbie, co też przeto będzie miało miejsce. Mianowano także komisję do rozstrąsania projektu żądającego 300,000 fr. dla instytutów dobroczynnych.

— На сегодняшнем публичном заседании Изы Депутатов, оdczytał naprzód Margrabia St. Priest swój wniosek względem zamiany renty. Rozstrąsanie jego odłożono na dzień 23 b. m. Następnie Prezes za przychYLENIEM się Izby oznaczył kolej projektów mających się rozstrąsać na następnych posiedzeniach.

— На вчерашнем заседании Изы Депутатов przyjęty został z dodatkami projekt do prawa przeciw fałszowaniu wina, większością głosów 151 przeciw 88.

— Minister wojny, P. Molne de St. Yon, oświadczył w Izbie Deputowanych, że czynne wojsko w Algierji, nie licząc w to krajowców, składało się, w d. 1-m grudnia 1845 r., z 95,381 ludzi, i że taka sama siła w roku bieżącym zachowaną będzie. Że zaś oddzielny budżet dla Algierji obejmuje tylko żołd dla 60,000 wojska, Minister zatem żąda dodatku 25,000,000 fr.

— Donoszą z Malty, pod dniem 5-m lutego, że J. C. W. WIELKI CHIĄŻĘ KONSTANTYN NIKOLAJEWICZ przybył tam z Palermo. i miał nazajutrz na wschód odpłynąć.

wia, powiększa znacznie ryzyko tego rodzaju handlu. Gdyby cło było stałe, wprowadzający zboże kupiec, miałby przed sobą jedno tylko niebezpieczeństwo, spadek cen; kiedy tymczasem teraz, wystawiony jest na podwójne, to jest: na zniżenie cen i jeszcze na powiązanie z niemi powiększenie cła. Dla zaradzenia więc temu złemu, a razem dla zapewnienia pierwszeństwa plodom krajowego rolnictwa, tenże autor rzucił pierwszą myśl *cell statych*, którą właśnie wigowski gabinet Lorda Melbourne, a mianowicie ówczesny Minister spraw wewnętrznych, Lord John Russel, w roku 1841, do skutku doprowadzić zamierzał. Projektowane przezeń cło stałe, wynosić miało od kwartaru pszenicy 8 szylingów, od żyta 5 szyl., od jęczmienia 4 szyl., od owsa 3 szyl. i t. d. Projekt ten, pomimo protestacji Ligi, żądającej zawsze zupełnego zniesienia praw zbożowych, miał za sobą naówczas liberalną opinię narodu, ale znalazł nieprzełamany opór w stronnictwie Torysów, obstającem za niezmiennym utrzymaniem praw dawnych, a reprezentowanem głównie przez Sir Roberta Peela.

Jakoż, nim przyszło do rozstrąsania w parlamencie wniosku Ministrów, tenże Sir Robert Peel, na posiedzeniu Izby Niższej, d. 27 maja, wystąpił z wnioskiem, iż „Ministrowie nie posiadają zaufania Izby.“ Po długich i burzliwych rozprawach, głosowanie nad tym wnioskiem, nastąpiło dopiero d. 5 czerwca; 311 członków Izby oświadczyło się za ministrami, a 312 przeciw. Tryumfujący Sir Robert Peel, wśród śmiechu i okłasków swojego stronnictwa, zapytał ironicznie Ministrów, azali chcą

— Французскою академією наукъ, избраны въ корреспонденты: по географическому отдѣленію, Г. Анатолій Демидовъ, а по отдѣленію сельскаго хозяйства, г-нъ Шиблеръ, профессоръ физики въ Тюбингенѣ.

— Въ Альжиріи свирѣпствуетъ злокачественная оспа. Больницы наполнены больными.

— Изъ Альжира получены извѣстія, отъ 5 Февраля. Абд-эль-Кадеръ угрожаетъ вторженіемъ на берега Сети-фа. Маршалъ Бюжо 3 с. м. выступилъ противъ него. Генералы Бедо и Арбувиль, расположились у предѣловъ пустыни, для прикрытія центра края. Дѣйствія происходятъ въ разстояніи 50 или 60 миль отъ Альжира.

— Въ Тулонѣ поговариваютъ, что наступающею весною, французскій флотъ выйдетъ къ берегамъ Марокко; нѣтъ уже сомнѣній, что французское правительство рѣшилось преслѣдовать Абд-эль-Кадера, даже въ предѣлахъ чужихъ владѣній. Послѣдствій предвидѣть невозможно.

14 Февраля.

Король, за нѣсколько дней предъ симъ, получилъ, какъ слышно, отъ англійской Королевы извѣдомленіе, что Ея Величество прибудетъ въ Іюнь мѣсяцъ въ Парижъ на двѣ недѣли; въ продолженіе сего времени Королева посетитъ лучшіе королевскіе замки.

— Засѣданія обѣихъ палатъ не представляютъ ничего интереснаго; палата перовъ занималась разсмотрѣніемъ проекта закона о письменныхъ видахъ для ремесленниковъ; а палата депутатовъ разсматривала предложеніе о назначеніи суммы на постройку каналовъ. На послѣднемъ засѣданіи назначено 24 мил. фр. на окончаніе канала между рѣками Рейномъ и Марцою, отъ Страсбурга до Витри. Пренія, по требованію 15½ мил. фр. на окончаніе канала между Тулузою и Кастелемъ, отсрочены до слѣдующаго засѣданія.

— Говорятъ, что принцъ Жуэвильскій будетъ назначенъ начальникомъ флота въ Средиземномъ морѣ, состоящаго нынѣ подъ командою адмирала Персеваля-Дешена.

— Коммиссія, назначенная палатою депутатовъ для разсмотрѣнія проекта объ отпускѣ суммы, на тайные расходы въ 1846 году, избрала въ председатели маршала Себастьяни, а въ секретари г-на Феликса Реалля. Въ слѣдующій Понедѣльникъ коммиссія будетъ имѣть совѣщаніе съ председателемъ кабинета, также съ министрами внутреннихъ и ино-

среди хохота и рукоплесканій своей партіи, спросилъ съ намѣшеною миною, намѣрены ли они и теперь еще предлагать проектъ о реформѣ хлѣбныхъ законовъ? Кабинетъ взялъ это въ соображеніе, и 7-го Іюня распустилъ парламентъ, думая узнать чрезъ это мнѣніе народа. Большинство выборовъ оказалось на сторонѣ Тори, вслѣдствіе чего Виги вышли изъ кабинета, и кормило правленія перешло въ руки сэръ Роберта Пила.

Въ продолженіе пятилѣтняго его управленія, вопросъ о хлѣбныхъ законахъ не переставалъ быть главною задачею внутренней политики, главнымъ предметомъ борьбы между торисами и вигами, сильнѣйшимъ союзникомъ коихъ въ этомъ отношеніи, было общество противъ хлѣбныхъ законовъ (*Anti-Corn-law-league*), съ тою при томъ разницею, что цѣлію его было совершенное уничтоженіе этихъ законовъ, тогда какъ цѣль виговъ, руководимыхъ лордомъ Росселемъ, состояла въ введеніи постоянныхъ пошлинъ. Только въ послѣднее время, теченіе событій, вліяніе народнаго мнѣнія и случайныя обстоятельства, преимущественно же нынѣшній неурожай картофеля въ Ирландіи, расположили лорда Росселя объявить себя также, въ извѣстномъ циркулярѣ къ своимъ избирателямъ, въ пользу совершеннаго уничтоженія хлѣбныхъ законовъ: чѣмъ, какъ извѣстно, произвелъ онъ минутное колебаніе кабинета сэръ Р. Пилъ, который также съ своей стороны, подъ вліяніемъ тѣхъ же обстоятельствъ, перемѣнилъ первоначальное свое мнѣніе, и предложенный имъ нынѣ проектъ относительно временной реформы, а вслѣдъ за симъ и совершеннаго уничтоженія тѣхъ же хлѣбныхъ законовъ, сдѣлалъ кабинетнымъ вопросомъ, отъ принятія или отверженія котораго палатою, зависитъ дальнѣйшее существованіе его министерства.

— Французка академія умѣтностей, въ выдѣлѣ географическомъ, избрала своимъ членомъ корреспондентомъ Р. Анатолія Демидова; въ выдѣлѣ за экономіи вѣдѣній, такимъ же самымъ членомъ Р. Шиблера, профессора физики въ Тюбиндзѣ.

— Въ Алгиріи пануе нader небезпечная оспа. Сзпитале са запелуионе чорыми.

— Мамы wiadomości z Algieru, z dnia 5-go lutego. Abd-el-Kader grozi wtargnięciem na brzegi Setifu: do-tyczas bawi w posiadłościach plemienia Uled-Nail. Mar-szałek Bugeaud udał się 3-go przeciw Emirowi. Jenera-łowie Bedeau i Arbouville zajęli brzeg pustyni, dla za-krycia środka kraju. Pole walki jest ledwie o 50 lub 60 mil francuzkich oddalone od Algieru.

— W Tulonie krąży pogłoska, że na przyszłą wiosnę, flota francuzka wystąpi będzie ku brzegom Marokkańskim; pewną jest jednak rzeczą, że rząd przedsięwziął ścigać wszędzie Abd-el Kadera, chociażby się tenże udał do państw sąsiednich. Dalsze wypadki przewidzieć się nie dadzą,

Dnia 14 lutego.

Przed kilku dniami Król miał otrzymać od Monar-chini angielskiej przyrzeczenie, że go odwiedzi w Paryżu, w miesiącu Czerwcu, i dwa tygodnie zabawi. Królowa Wiktorya zwiedzi w tym przeciągu czasu celniejsze zamki królewskie.

— Obrady obu Izb nie wiele były zajmujące; Izba Pa-rów zajmowała się książeczkami legitymacyjnemi rze-mieślników; Izba zaś Deputowanych, kredytem na budo-wę kanałów. Ostatnia uchwaliła 24 miliony fr. na ukoń-czenie kanału między rzekami Renem i Marną, od Stras-burga do Vitry. Rozprawy nad żądaniem 15½ milionów fr. na ukończenie kanału między Tulużą i Castel, odłożone zostały do następnego posiedzenia.

— Xiążę Joinville ma otrzymać dowództwo floty na morzu Śródziemnem, zostając obecnie pod rozkazami Admirała Parseval-Dechenes.

— Kommissya Izby Deputowanych, wybrana do prze-jrzenia projektu do kredytu na tajemne wydatki w roku 1846, mianowała swoim Prezesem Marszałka Sebastiani, a sekretarzem P. Felixa Real. Kommissya na przyszłym posiedzeniu naradzać się będzie z Prezesem rady tudzież Ministrami spraw zagranicznych i wewnętrznych, zda zaś Izbie sprawę przy końcu tygodnia.

trwać jeszcze w zamiarze wniesienia zmiany praw zbożo-nych? Gabinet wziął rzecz do namysłu, i d. 7 czerwca rozwiązał parlament, odwołując się tym sposobem do opi-nii kraju. Większość wyborów padła na stronę Torysów; w skutek czego Wigowie wyszli z gabinetu, a ster rządu przeszedł w ręce Sir Roberta Peel.

W całym ciągu pięcioletniego jego dotąd zarządu, kwestya praw zbożowych nie przedstawiała bynajmniej głównym zadaniem polityki wewnętrznej, głównym przedmiotem walki pomiędzy Torysami i Wigami, których najsiłniej-szym sprzymierzeńcem w tym względzie, była Liga prze-ciw prawom zbożowym (*Anti-Corn-law-league*), z tą zaw-sze różnicą: iż celem jej było zupełne zniesienie tych praw, celem zaś Wigów, reprezentowanych przez Lorda Russel, zaprowadzenie tylko celów stałych. W ostatnich dopiero czasach, bieg wypadków, wpływ opinii i okolicz-ności czasowe, a mianowicie tegoroczny nieurodzaj kar-tofli w Irlandyi, spowodowały Lorda Russel, iż w pamięt-nym okoliczności do swoich wyborców, oświadczył się także za zupełnym zniesieniem praw zbożowych: przez co, jak wiadomo, wywołał chwilowe zachwianie się gabinetu Peela, który też ze swojej strony, pod wpływem tychże okoliczności, zmienił poprzednie swe zdanie, i wniosiony teraz przez siebie projekt, względem tymczasowej modyfikacji, a wkrótce i zupełnego zniesienia tychże praw, uczynił kwestyą gabinetową, od której przyjęcia lub odrzuce-nia przez Izby dalszy byt ministerstwa jego zależy.

странных дел, и в конце предать представить свой доклад палате.

16 Февраля.

Виртембергский посланник, генерал Флейшман, представляясь 9 с. м. Е. В. Королю в частной аудиенции, сообщил Е. В. известие о помолвке Ея Императорского Высочества Государыни Великой Княжны Ольги Николаевны, с Ею Королевским Высочеством, Наследным Принцем Виртембергским.

— В *Journal des Débats* напечатано: Мы получили, чрезвычайным путем, известия из Мадрита от 10-го Февраля. Генерал Нарваэз, президент совета и военный министр подал в отставку, на которую Королева и согласилась. Полагают, что он будет назначен главнокомандующим войсками. При отъезде курьера распушение кабинета считали ртительным, и даже разнесся слух, что будто бы Королева пригласила генерала Ронкали, генерал-капитана Валенсии, и маркиза Милафлореса для составления нового кабинета.

— Утверждают, что совершенный разрыв с Гаити произошел по тому поводу, что президент Пьерро запретил жить в мысе Гаити французскому консульскому агенту, г-ну Дюбрэ, и отказал в уплате требуемого генеральным консулом вознаграждения. Дипломатическая переписка по сему предмету, часть от часу становилась щекотливее, и наконец со стороны гаитского правительства начались личные обиды французскому консулу, Г. Левассеру, который прервал все сношения с президентом. Г. Дюбрэ, причина ссоры, прибыл в Гавр, на корабль *Casimir*, а оттуда немедленно отправился с депешами от генерального консула, Г. Левассера, в Париж.

А н г л и я

Лондон, 12 Февраля.

Прошедшая сессия нижней палаты, не заключает ничего интересного. Заседание открыл г-н Стафорд О'Бриен, защищая поправку г-на Милеса; по тому же предмету, произносили речи Гг. Шарман Краффорд, Г. Лефруа и маркиз Гранби.

— На вчерашнем заседании нижней палаты, сэр Джон Грагам объявил, что он переменил свое мнение, касательно хлебных законов, и что хотя он сам владеет недвижимыми имениями, однако подает голос в пользу проекта сэр Роберта Пила, как основанного на уважительных обстоятельствах. После того, на сей проект сильно нападали лорд Брук и Ворслей, пародируя речи сэр Р. Пила, и сэр И. Грагама, об изменении сих законов. Кажется, что этот предмет уже достаточно обсужден.

— Сегодня, палата продолжала рассматривать проект сэр Р. Пила; но так как из знатнейших ораторов, никто не принимал участия в прениях, то они были незамысловаты. Прежде всего говорил оппозиционер министров Г. Коллингвуд; он упрекал первого министра в том, что проект его неоснователен, и даже не достаточно для обеспечения взноса хлебной пошлины. Потом говорили Г. Виль и Ребук в пользу проекта, а Гг. Гидкот, Мартен, Беринг и Гаскелл, против оного; после чего заседание отсрочено было до следующего дня.

— Лондонский лорд-мерь пригласил в Четверток на заседание членов городского совета, на котором будут они совещаться на счет представлений о уничтожении хлебных законов.

13 Февраля.

В полученных из Индии донесениях заключается, говорят, известие, о новом, весьма упорном и кровопролитном сражении. Два атаки на лагерь сикхов были отражены. Часть английских войск вынуждена была отступить, но собралась снова, и в то время когда курьер оставлял поле сражения, не было уже сомнений в том, что английские войска одержат победу.

— Несколько членов нижней палаты, а в числе их полковник Пил, брат первого министра, известили своих избирателей об отречении от представительства, по поводу объявления себя в пользу мр Г. Пила против хлебных законов.

Дня 16 лутего.

Posel Wirtembergski, Jeneral Flejschmann, miał onegdaj prywatne posłuchanie u Króla, w celu zawiadomienia, że strony swego Monarchy, o zaręczynach JEJ CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEJ KSIĘŻNICZKI OŁGI NIKOLAJEWNY z następcą tronu Wirtembergskim.

— W *Journal des Débats* czytamy: „Otrzymaliśmy drogą nadzwyczajną nowinę z Madrytu, pod d. 10 lutego Jeneral Narvaez, Prezes Rady i Minister wojny podał swą dymisyję, którą Królowa przyjęła. Sądzą, że będzie mianowany naczelnym wodzem siły zbrojnej. Przy odejściu gońca uważano rozwiązanie gabinetu za zupełne, i rozeszła się wieść, że Królowa miała wezwać Jenerała Roncali, Jeneralnego Kapitana Walencyi, i Margrabiego Milaflores, do utworzenia nowego gabinetu.“

— Jako przyczynę zupełnego zerwania z Hajti, podają to, że Prezydent Pierrot stanowczo wzbronił dalszego pobytu w Cap Hajti, agentowi konsularnemu francuzkiemu, P. Dubrac, i odmówił wypłaty należnego wynagrodzenia, żadanego przez Konsula jeneralnego. Noty, wymienione w tym przedmiocie, przybierały coraz drażliwszy charakter, a w końcu, ze strony rządu Hajtyjskiego, zamieniły się w osobiste obelgi przeciw P. Levasseur, Konsulowi francuzkiemu, który też zerwał wszelkie związki. P. Dubrac, przyczyna sprzeczki, przybył okrętem *Casimir* do Hawru, skąd natychmiast odjechał do Paryża. Wiezie on depesze od Konsula jeneralnego, P. Levasseur.

А н г л и я

Лондон, 12 лутего.

Onegdajsze rozprawy Izby Niższej, nie przedstawiają nic ciekawego. Otworzył je P. Stafford O'Brien, popierając poprawkę P. Miles. W podobnym celu zabierali głos, PP. Sharman Crawford, P. Lefroy i Margrabia Granby.

— Na posiedzeniu wczorajszym, Sir J. Graham oświadczył, iż zmienił także zdanie w przedmiocie praw zbożowych, i że chociaż jest sam posiadaczem dóbr, przecież głosować będzie za projektem Sir Roberta Peel, jako sprawiedliwym i stosownym. Następnie projekt ten żywo był zbijany przez Lorda Brooke i P. Worsley, którzy parodowali mowy, miane dawniej przez Sir Roberta Peel i Sir J. Graham, za prawami zbożowymi. Zdaje się, że rozprawy w tym przedmiocie są już wyczerpane.

— Dzisiaj roztrząsano dalej projekta Sir Roberta Peel, ale ponieważ nie występował nikt z mówców znakomitszych, przeto rozprawy mało zajmowały. Naprzód zabierał głos P. Colquhoun, systematyczny przeciwnik gabinetu, i zarzucał pierwszemu Ministrowi niekonsekwencyą a nawet niedostateczność środków proponowanych, mianowicie co do opłaty od zboża. Po nim mówili PP. Wynne i Roebuck za projektem, przeciw zaś, PP. Heathcote, Martin, Baring i Gaskell. Dalsze rozprawy odroczone do dnia następnego.

— Lord-Major zwołał na następny Czwartek posiedzenie rady miejskiej, na którym naradzać się będą w przedmiocie petycji o bezwzględne zniesienie praw zbożowych.

Дня 13 лутего.

Depesze z Indyi nadeszły, zawierając mają raport o nowej bardzo uporczywej i krwawej bitwie. Dwa natarcia na oboz Seików odparte zostały. Część wojska angielskiego musiała się cofnąć, ale zebrano się znowu, i gdy goniec pole bitwy opuszczał, nie było już wątpliwości że Anglicy odniosą zwycięstwo.

— Kilku członków Izby Niższej, a między innemi Półkownik Peel, brat Pierwszego Ministra, podali rezygnacye swym wyborcom, z powodu oświadczenia się za środkami P. Peel przeciw prawom zbożowym.

— Изъ Ирландіи постоянно получаютъ неблагопріятныя извѣстія о возрастающей тамъ нуждѣ. По донесенію дублинскаго комитета, во многихъ мѣстахъ, отъ недостатка жизненныхъ припасовъ, появились между жителями лихорадки, и другія болѣзни.

— Въ сѣверной Шотландіи, по причинѣ недостатка въ картофелѣ, происходили безпокойства. Въ Инвернессѣ, 4 с. м., при нагрузкѣ корабля картофелемъ, было первое смятеніе. Подобныя безпорядки происходили также въ Гаирѣ, Кимпбельтоунѣ, Инвергордонѣ и въ другихъ мѣстахъ, что заставило шерифа Инвернесскаго графства принять противъ возмутителей спокойствія строгія мѣры. По послѣднимъ донесеніямъ, безпорядки сіи уже прекращены.

14 Февраля.

Вчера, равно какъ и въ предшествовавшее засѣданіе нижняя палата занималась разсмотрѣніемъ финансоваго проекта Сэръ Роберта Пила. Пренія эти лишены всякой занимательности и чрезвычайно скучны. Никто ихъ не слушаетъ и никто не читаетъ. Вопросъ о хлѣбныхъ законахъ и свободной торговлѣ, такъ давно уже въ Англіи составляетъ предметъ соображеній и преній, что всѣ доказательства въ пользу и противъ оного сдѣлались общезвѣстными и исчерпанными. Теперь настало время практическаго опыта и примѣненія: слова лишились своего вліянія на слушателей и читателей, кои, чрезъ нѣсколько недѣль, будутъ судить о дѣлѣ по послѣдствіямъ. По рѣшеніи нѣсколькихъ вопросовъ, касающихся публичныхъ работъ въ Ирландіи, засѣданіе отсрочено до 15 го числа. Сегодня въ парламентѣ не было совѣщаній.

— Верхняя палата, въ засѣданіи того же числа, утвердила предложеніе лорда Дальгузи, касательно проектовъ желѣзныхъ дорогъ. Лордъ Абердинъ обѣщалъ представить переписку съ испанскимъ правительствомъ, о разрѣшеніи привоза въ Англію испанскаго колоніальнаго сахара.

— Въ журналѣ *Liverpool-Times* сообщаютъ, что герцогъ Веллингтонъ получивъ снова большое число уполномочій отъ членовъ верхней палаты, кои были у него взяты, когда онъ подалъ мѣтніе въ пользу проекта о пониженіи пошлинъ. По этому можно полагать навѣрное, что проектъ сэръ Роберта Пила будетъ утвержденъ верхнею палатою.

— Лордъ Артуръ Ленноксъ, братъ герцога Ричмонда, будучи принужденъ отказаться отъ званія представителя города Чичестера, по поводу согласія своего на уничтоженіе хлѣбныхъ законовъ, потребовалъ также увольненія отъ должности инспектора артиллеріи. Но сэръ Робертъ Пиль просилъ лорда сохранить послѣднее званіе, принимая на себя представить нижней палатѣ заключенія, кои лордъ Ленноксъ найдетъ нужными сдѣлать по своей части.

— Общество противъ хлѣбныхъ законовъ, дѣятельно собираетъ подписи къ прошенію о немедленномъ уничтоженіи сихъ законовъ; въ одномъ Лондонѣ собрало оно уже до 403,703 подписей. Вчера въ засѣданіи городского совѣта, предположено подать о томъ же прошеніе и вмѣнено въ обязанность представителямъ Сити, чтобы они старались поддерживать это требованіе.

НИДЕРЛАНДЫ.

Гага, 6 Февраля.

Сегодня, снова собралась 2-я палата генеральныхъ штатовъ, для совѣщанія между прочимъ о предоставленіи Россійскому флагу самыхъ выгодныхъ правъ, а равно объ утвержденіи Королевскаго постановленія, отъ 5 Января с. г., коимъ повышена пошлина съ бельгійскихъ товаровъ.

— Переговоры съ Бельгіею идутъ успѣшно, и есть надежда, что въ скоромъ времени будетъ заключенъ новый торговый трактатъ.

— Зъ Ирландіи надхотдзъ coraz bardziej niepokojace wiadomości o wzrastającej nędzy. Ze śledztwa komitetu Dublińskiego rady miejskiej okazało się, że w wielu miejscach, z powodu braku zdrowej żywności, wynikły gorączki i inne choroby.

— W północnej Szkocyi, wzrastający brak kartofli był powodem licznych niepokojności. Naprzód wybuchły one 4-go b. m. w Invernes, kiedy miano ładować na okręt, dla wyprowadzenia transport kartofli. Podobne niespokojności pojawiły się także w Hairn, Campbelltown, Invergordon i innych miejscach, co spowodowało żeryfa hrabstwa Invernes, do zagrożenia burzycielom surowymi środkami. Według ostatnich doniesień, spokojność nie była więcej przerywana.

Dnia 14 lutego.

Wczorajsze posiedzenie, równie jak i poprzednie, zajęte było rozprawami nad projektem finansowym Sir Roberta Peel. Rozprawy te są w najwyższym stopniu suche i nudne. Nikt ich nie słucha i nikt nie czyta. Kwestya praw zbożowych i wolnego handlu, jest od tak dawna w Anglii przedmiotem roztrząsania i rozpraw, że wszystkie argumenta za i przeciw są już powszechnie wiadome i zużyte. Teraz przyszedł czas praktycznego doświadczenia i zastosowania; słowa straciły wpływ swój na ludzi, którzy za kilka tygodni o samej rzeczy z faktów sądzić będą. Po załatwieniu kilku szczegółów bilu w przedmiocie robót publicznych w Irlandyi, posiedzenie odroczone do dnia 15. Dziś parlament nie obraduje wcale.

— W Izbie Wyższej tegoż dnia przyjęto wniosek Lorda Dalhousie, w przedmiocie roztrząsania bilow kolei żelaznych, a Lord Aberdeen przyrzekł przedstawić korespondencją, prowadzoną z rządem hiszpańskim, o wpuszczenie do Anglii cukru kolonialnego hiszpańskiego.

— Według doniesienia *Liverpool-Times*, Xiążę Wellington otrzymał napowrót większą część pełnomocnictw głosu (proxies) od swoich kolegów Izby Wyższej, którzy mu je byli cofnęli, dowiedziawszy się, iż oświadczył się za znizeniem cel. Tak więc przyjęcie wniosku Sir Roberta Peel w Izbie Wyższej, zdaje się być zapewnione.

— Lord Arthur Lennox, brat Xięcia Richmond, który zmuszony został, jako stronnik zniesienia praw zbożowych, do złożenia zależnej od Xięcia reprezentacyi z Chichester, zażądał także uwolnienia od urzędu inspektora artylleryi. Jednakże Sir R. Peel prosił go o zatrzymanie tej g. dności, ofiarując przedstawić osobie w Izbie Niższej wnioski jakieby Lord Lennox co do swego wydziału czynić zamierzał.

— Związek przeciw prawu zbożowemu gorliwie zajmuje się zbieraniem podpisów do petycyi o bezwzględne zniesienie prawa zbożowego, i posiada ich już, z rozmaitych parafii Londynu, do 403,703. Na wczorajszym posiedzeniu rady miejskiej stolicy, zatwierdzono petycją w podobnym celu, i polecono reprezentantom City popierać takową.

NIJDERLANDY.

Haga, 6 lutego.

Dzisiaj zgromadziła się znowu druga Izba Stanów jeneralnych. Celem jej narad ma być, między innemi, porównanie Rossyjskiej bandery z banderami najbardziej uprzywilejowanych narodów, oraz zatwierdzenie znanego postanowienia Królewskiego, z dnia 5 stycznia r. b., podwyższającego cło od towarów Belgijskich.

— Układy z Belgią idą tak pośpiesznie, iż jest nadzieja, że wkrótce nowy traktat handlowy będzie zawarty.